

ydelsen. Dermed opnår kommunerne en betydelige administrativ lettelse i sager, hvor der alene udbetales økonomisk hjælp til forsørgelse.

Det foreslås, at der sker en ændret byrdefordeling af driftsudgifterne ved erhvervsmodnende og erhvervsintroducerende kurser og jobindslusningsprojekter. Forslaget betyder, at staten går ud, og i stedet kommer amtskommunerne ind og afholder halvdel af udgifterne, mens kommunerne fortsat afholder den anden halvdel.

Det foreslås derudover, at byrdefordelingen ved skånejob med løntilskud til personer, der får social pension ændres, således at staten i stedet for amtskommunerne går ind og finansierer halvdel af kommunernes udgifter til skånejob. Hermed bringes finansieringen af skånejob med løntilskud i overensstemmelse med finansieringen af skånejob med løntilskud til personer, der ikke modtager social pension.

3. Økonomiske konsekvenser

Lovforslagets samlede økonomiske konsekvenser skønnes at medføre en årlig offentlig besparelse på ca. 165 mill. kr. På grund af overgangsordninger vil mindredgiften det første år efter lovens ikrafttræden blive ca. 112 mill. kr. og de efterfølgende år henholdsvis 149 mill. kr., 152 mill. kr. og 153 mill. kr. Den fulde virkning af lovforslaget indtræder først ca. 9 år efter lovforslagets ikrafttræden som følge af reglerne om skånejob.

De økonomiske konsekvenser skal forhandles med de kommunale parter.

Forslaget er omfattet af budgetgarantien bortset fra forslag vedrørende skånejob.

4. Administrative konsekvenser

Lovforslaget forventes ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser for kommunerne.

Der henvises til forslaget til lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

5. Erhvervsøkonomiske og miljømæssige konsekvenser

Forslaget skønnes ikke at have erhvervsøkonomiske eller miljømæssige konsekvenser.

6. Forholdet til EU-retten

Da forslagene vedrørende bl.a. skånejob med løntilskud og jobtræning og individuel jobtræning rejser spørgsmål i forhold til EF-traktatens statsstøtteregler, skal lovforslaget notificeres for kommissionen, jf. EF-traktatens art. 92, stk. 3, litra c.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til kapitel 1

Formål og den enkeltes ansvar

Til § 1

Det er lovforslagets formål at skabe det underste økonomiske sikkerhedsnet for enhver uanset nationalitet, som opholder sig lovligt her i landet, og som ikke på anden måde kan klare sig selv økonomisk.

Det, at lovforslaget skal fungere som et økonomisk sikkerhedsnet, betyder, at man ikke kan få hjælp, hvis behovet for hjælp kan løses uden for dette lovforslag. Det betyder også, at hvis man kan forsørge sig selv, eller hvis andre har pligt til at forsørge én, kan man heller ikke få hjælp.

Målet er at give en midlertidig hjælp, og det stiller krav om, at såvel modtageren som ægtefællen efter evne aktivt udnytter og udvikler deres arbejdsevne for hurtigt at blive i stand til at klare sig selv. Det betyder, at modtageren og ægtefællen har pligt til at søge arbejde og tage imod tilbud om arbejde eller aktivering.

Modtageren har derfor et ansvar for sig selv og sin familie, men samfundet har også et ansvar.

Et vigtigt led i dette er, at der også bliver gjort en indsats for at forebygge, at personer, der har eller kan få vanskeligheder ved at fastholde et arbejde, får behov for hjælp til forsørgelse. Initiativerne for at styrke virksomhedernes sociale ansvar og for at forbedre opfølgningen i sager om sygedagpenge er konkrete eksempler på dette.

Der kan også henvises til forslag til lov om retssikkerhed og administration på det sociale område om koordinationsudvalg for den forebyggende arbejdsmarkedsindsats.

Det økonomiske sikkerhedsnet, hjælpens formål og kravene til den enkelte er i overensstemmelse med grundlovens § 75, stk. 2, som kræver, at der er et forsørgelsesvæsen. Dette forsørgelsesvæsen skal garantere et eksistensminimum til enhver, som ikke kan ernære sig selv, og hvis forsørgelse ikke påhviler andre, dog under forudsætning af at den enkelte underkaster sig de forpligtelser, som loven påbyder.

Det nærmere indhold af modtagerens rettigheder og pligter og kravene til det offentlige fremgår af bemærkningerne til de følgende paragraffer.

Til § 2

Stk. 1 og 2 svarer med redaktionelle ændringer til bistandslovens § 6, stk. 1 og 2, hvorefter enhver mand og kvinde i forhold til det offentlige har ansvar for efter evne at forsørge sig selv og sin familie.